

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**[Super Digesto veteri. 2]Lectura super secunda parte
Digesti veteris**

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 6. Feb. 1492/93

De in item iurando

[urn:nbn:de:bsz:31-318397](#)

ver. ob. l. cum stipulatis sim mihi a pculo: s; cōtrarium ibi determinau i vias.

Reditore. Si debitor iurat ex cā que persona tñ sua ab obligatione eximis fideiussor in nō pderit. secus si iurat super tractu qd face re videf in dubio. h. d. et bonus tex. est. **C Op.** qd pupillus nō obligas naturaliter: vt. l. quinta. in prin. j. de auç. ruto. ergo p eo non teneſ fideiussor. So. hic intellige in pupillo q poterat naturaliter obligari: vt no. i. l. i. j. de noua. facit qd videbis. j. de 2di. inde. l. qd pupillus. **C Op.** et videſ qd nō possit iurare sup iure: quia ius est certum: vt. l. i. j. de iur. et fac. igno. So. hic iuraf sup iure. ppter dubietatem facti: vel dic sup iure cō nō iuraf: sed sup iure priuato: hoc est an ali qd sit obligatus: vel an habeat actionem: et similia bene pōt iurari. **C Op.** et vñ qd in dubio. sic nō debeat iudicari: imo debeat mitti p iurante et interrogari: ex qua cā iurauerit: vt. s. eo. l. duob. .S. si ei: vel debet interpretari cōtra iurātem: vt. l. duobus. S. ergo si qs. s. eo. So. ll. 2trarie loquuntur qd postea agitur ex alia cā: tūc debet distinguiri: vt ibi vidisti. hic loquitur qd ex eadem cā agitur. Agit enim 2tra fideiussorem q idem pmise rat: sed ibi erat fideiussor de iudicio sisti. ad hoc facit. s. eo. l. si actor: et ibi vidisti.

Si fideiussor. Juram̄tu fideiussor ris sup facto pdest reo: secus si super sua persona iuretur. h. d. d. hoc dic: vt. l. duobus. S. i. s. eo.

Ex. S. sequenti. An eodem mō pficiat res iudicata sicut iuramentum.

Sz si actore. Ex iuramento defenso: et etiā ei cui querereſ si defensus iuras sit: idem in re iudicata h. d. **C No. tex.** ibi eadē rōne: vñqz ad s. qd notandus est. **C No.** istum casum in defensore fideiussoris: qd alibi nō habuimus dicit glo. **C Tertio no. finez hui.** S. q videſ dicere qd eodem mō pficiat res iudicata sicut iuramentu. **C Lōtra hoc facit. s. de arbi.** l. aduersus. in s. et qd dixi in. l. duob. in s. s. eo. So. glo. vñ ita intelligere qd snia lata p reo pficiat fideiussori si fideiussor est habiturus regressum 2tra reum: alias secus. **C Et ecōtra snia lata p fideiussore pficiat reo qd reus posset redire cōtra fideiussorem: vtputa si fideiussit in rem sua: ita itelligit glo. i. l. i. j. re ra. ha. vbi hoc vñ velle tex.** hoc videſ tenere glo. in. d. l. aduersus. **Qd ergo d. qd res iudicata sim alterum vtriqz pficiat: intellige qd vnus habiturus est regressum contra alium: vt dixi: et sic nō est p oia bona egparatio rei iudicate et iurisurandi: vt dixi in. d. l. duob. .S. i. s. eo. et in. l. ex duobus de duo. reis.**

C De in item iurando.

Continua rubricam: vt in glo.

Ex. l. sequenti.

C fideiussor de iudicio sisti et iudicato soluendo in criminali nō teneſ si pena augeat cōtumacia: vel negatione principalis: ibi. Ultimo. Itē an stante statuto qd pro tali maleficio imponat talis pena quā si nō soluerit amputet sibi manus: si 2tingat qd illa pena sit augmētata ob cōtumaciā: vel alia causa sufficiat soluere penā pncipalis maleficij ad evitandam corporalem penam: ibi. Item. Et cautelam ad faciēdum qd fideiussores teneant etiam ad augmētationē pēne vide: ibi. Sis tamen.

E. m. Nec. l. legiſ otlob.

modis sim primam lec. b. d. nō debemus inspicere qd eueniare pōt: si ad id nō ē res naturalis destinata. **C Ad istā**

lec. op. et videſ qd debeamus in spicere qd eueniare pōt: vt. l. q bona. S. i. j. de dā. infec. et. l. loca. si qs domuz. S. i. Sol. ibi res erat ad hoc naturaliter destinata. hic secus: solutio nem huius Brocardi tangit hic Guī. ego pene dixi in. l. inter stipulatē. S. sacram. de ver obli. **C Scō modo legiſ in glo. in re iaz facta:** et. b. d. Fideiussor nō tenetur in eo ad qd ex con tumacia 2demnatio crescit. b. d. **C Op.** fideiussor de iudicio sisti lata snia liberatur. l. grecce. S. et post litem. de fideiussor merito nō est dubium qd nō tenetur. Rñ. l. in prima lec. intelligatur de fideiussore de iudicio sisti. in hac scō oportet in telligi de fideiussore iudicatu solui: vt sit aliqua dubietas. **C Sed tunc op. stipulatio iudicatu solui cōmittitur in eo quod fuit iudicatu: vt. l. iudicatum solui stipulatio. j. iudi. sol. Solu. trel ligas qd hic primo fuit 2demnatus ad rem. in se cunda snia que fertur sim naturam arbitrariaz. actionum fuit dānatus in extimatione sim iuramētum in item qd fideiussori non oberit: ita loquitur hic. **C Op.** qd affectio 2sideref: vt. l. cuſ seruus man. Solu. ppter affectionē ibi actio dat: sed hic ppter affectionē actio 2petens non augetur 2tra nō 2tumacez. **C Ultimo norādus est multum iste tex.** qd dicit nō enim res pluris fit ppter hoc: sed ex cōtumacia extimabif et. Et sic facit ad multa. naz in causis criminalibus tota die iterueniunt fideiussores de iudicio sisti: et iudicato soluēdo: et sunt statuta que dicunt qd ppter cōtumaciam: vel negationē pena augeat: vtrum in illa pena teneat fideiussor: et videſ qd nō: quia nō est pena maleficij: sed pena 2tumacie: seu negotiis illius illud augmētatis: et hoc per hūc tex. **C Item** dicunt statuta qd p tali maleficio iponatur tanta pena quā si soluere nō poterit amputetur sibi manus: contingit qd illa pena est augmētata ppter negationem: vel ppter 2tumaciam in non veniēdo: vel in non soluēdo vtrum debeat soluere totū cuſ augmēto: vt enat penam pone: an sufficiat soluere penaz pncipalem sine augmēto: et videtur qd sufficiat soluere penaz maleficij per hūc tex. non. n. res et. examinat plene hoc. j. de publi. iudi. l. i. j. et dic vt ibi. **C Sis tamē cautus qd tu facis scribi pro missionē fideiussoris: vt nō solum dicas: qd pmitit soluere oēm penam: et oēm cōdemnationem que sequit ex maleficio illo: vel accusatione: vel inquisitione: sed addas vel ex processu: vt sic videatur promittere penam que veniret ex contumacia habita circa processum.****

Jue nostrum. Ista lex po-

ri cum precedēti et erit. S. ibi interdum: et pōt si continuari: et non erit. S. ibi iterdū: sed tamē si est. S. b. d. Contra dolosum iuratur in item: contra culposum non. b. d. **C Quero qua** liter pfect interest contra eum qui est in culpa. dicit glo. per testes: qd dic: vt. l. i. C. de sen. qd pro eo quod interest: videbitis. j. e. l. in actionibus. **C Quero vtrum vez iteresse pbetur aliquo ca** su per iuramentum. glo. dicit qd sic: videbitis in. d. l. i. actioibz. **C Querit glo. quid si affectio** partis est nota iudici: dic vt in glo.

E. m. In his in quibus non cadit affectio

sci posset et. ibi etiā ponit an stante statuto: qd a cōdēnatōe maleficij nō possit appellari: an appellari poterit ab acceſſorijs pcedētibus occaſione maleficij addit etiā qd Jo. an. in rubrica d. fideiussor ad spec. format. qd sillo q dedit fideiussorez cōt pro maleficio pro qd bona fuerut publicata: et ultra condēnatus in cētum fuit pncipalis: qd fideiussor nō teneat i cētū fūl albi. p. et ubi. d. bobio super l. i. C. de fideiussor qd limitat Joā. an. nō maleficiū fūl set i fraudēdis rōndibus cōt et reperitus fūl i illis centuz plus qd ascēderēt bona: et idez qd p maleficio nō debebat confiscaſio: sed pena mille librariū et bona non ascēdissēt nisi ad nonaginta: qd fideiussor et teneretur ad cētū inquantum Alex tangit qd custode caſtri. qui d. dit fideiussor p certo tpe: et postea fuit reformatus et castro spoliatus: fideiussor necatur Jo. an. in addi. ad spec. i. ti. de fideiussor. S. i. v. illud in addi. vt ibi scripsi. dicit Lamb. d. rā po. hoc diſputasse ibi. late vide. an aut p cōpro missum sc̄m p principale liberetur fideiussor vnde Bal. cōflio. ecclxx. vj. tertio. li.

E. m. iiiij

De iure iurando.

nō defertur iuramentū in lītē qđ est affectionis: sed defert iuramentū in lītem ad pbandum vērum īteresse: etiaž extra rem qđ circa rem nō ca dit. h. d. **D**ividif ī partes duas: que patēt ex sū mario. scōa ibi nīsi forte. **C**o. qđ dixi in sūmārio: veniamus ad apparatū t aduertatis: quia no. l. est. **C**Op. j. depo. l. i. S. in depositi. Solu bic in deposito pecunie: ibi in deposito aliaz re rum in qb' cadit affectio: vt in libris t si. **C**Se cūdo op. dī hic nūmōz extimatio est certa. Lō tra nūmī nō extimatur: vt. l. si ita fideiussorē ac cepero qđ ego. r. j. de fideiū. Sol. expone certa ē nūmōz extimatio. i. ip̄i nūmī certi sūt: q̄ sunt rez extimatio: nō aut̄ ip̄i nūmī extimantur per res: ita dicit glo. Lerte istud dictū glo. b̄z locū solū in pecunia minuta: sed pecunia grossa au ri vel argēti bene extimas per minutā. **C**Quid ergo dicem? si essent depositi floreni habebit ne locum ista. l. videt qđ nō. nam eoꝝ extimatio nō est certa: imo crescit t decrescit: vt videtis tota die. Dico qđ hec. l. habet locum in florenis: t in grossis: t in qualibet quātitate: hoc est in oībus que in genere suo recipiunt sūctionem in qb' nō cadit affectio: vt. l. i. in prin. S. si cer. pe. t iō nō est necessaria expositio glo. hic facta: s̄z tex. stat pprie: quia certa est extimatio nummoꝝ: l̄ possit crescere t decrescere in nūmis grossis: tñ quia in eis nō cadit affectio: n̄ habet locū istud iuramentū qđ est affectionis: t sic generaliter ī omni quātitate intelligit se. glo. **C**ontra hoc op. S. ne q̄s eum q̄ in ius vo. l. pe. S. in cum: vbi agit ad īteresse: t sic ad quātitatem: tñ iuraf in lītem. So. hic loquitur quādo quātitas ab initio fuit in obligatione: ibi qđ obligatio quātitatis successit in locū obligationis speciei: in qua cadebat affectio: vt dicaz in. l. in actionib'. j. eo. **C**ontra hoc op. quia si nō cadit affectio: ergo nullo mō prestatur iuramentū in līte. Sed cōtrarium dī in bac. l. i. rīso. So. in. i. rīso nō lo gtur de iuramento in lītem qđ est affectionis: sed de eo qđ est veritatis fm glo. **C**Sed q̄tra: ergo exceptio sequens nō est de regula. So. glo. sub audit in prin. nō iuraf in lītem rōne affectionis vel alia rōne: tunc bene sequtur exceptio nisi t̄. Si quis tñ vellet sustinere qđ etiam exceptio loq tur de iuramento affectionis: posset dicere qđ i ul timo casu. l. loquaſ qđ ppter cōtumaciam nō restituētis: sed circa pignora non fuit dolus cō missus: ergo nō pōt intelligi de iuramento affectionis: loq tur ergo de iuramento in lītem qđ ē veritatis: vt videbitis in. l. in actionibus. S. plane j. e. **C**eniamus ad se. glo. op. de īteresse extra rem nō habef rō: vt. l. si steriliſ. S. cum p̄ ven ditorem de act. em. So. t aduerte hic loq tur in nūmis in qb' nō venit īteresse ita rem: ideo habef rō de īteresse qđ est extra rem: hic est casus hic. t. l. liber hō in si. de ver. ob. cuz sua glo. t. l. si penam. e. ti. t fm hoc l̄ principium huius l. sit generale ad oēm quātitatem ppter rōnem suam: nō ppter verba tex. tamē hic finis restrin git ad nūmos tñ. In alijs enim quātitatib' pu ta in frumento vino t similibus nō habetur rō ī teresse extrinseci: vt. l. cōtraria. **C**Quero vtrūz in hoc īteresse habeat rō lucri. Glo. hic videt dicere qđ nō. tex. videſ velle cōtrarium in. l. non vtrīqz. S. nunc de officio. j. de eo qđ cer. lo. quaz glo. allegat. p̄ cōcordanti: t ista est vera maxime hodie p. l. i. C. de sen. que pro eo. **C**Sed iuxta

hoc querō: vos videtis aliqualē dubitationem: vtrūz habeat rō lucri vel nō. quero debebas mihi dare. c. libras tēpore quo floren⁹ valebat. xl. soli. nunc florenus valer. l. solidos: t sic tunc ha buissim. p̄ cētūm lib. l. florenos: nunc nō possūz habere nīsi. xl. an. dicat perdidisse: t dānuꝝ paſsum esse: an vero nō acquisiuitte: dubium diffici le est nō examinō. hic dixi tibi in. l. Paulus de so. Ultimo quero: an in alijs actiōibus stricti iuriis prestetur istud iuramentū in lītem qđ est ve ritatis: dicit glo. qđ sic cōtra dolosos per hāc. l. t videbitis in. l. i. actionibus. S. plane. j. eo. t ibi plene dicam.

Ex. l. sequenti.

CTutor an cogatur prestare iuramentū veritatis calumnie t affectiōis: ibi. Tertio. Et formam iuramenti affectionis prestandi per tutorem vide: ibi. Erit ergo.

Ideamus. In cā qđ tutorem agitat p̄ pillus: vel mater eius ad iurandum de affectione nō admittitur: tutor t curator nō cogitur: sed volens admittitur: adultus etiam ad mittitur. h. d. **C**Op. de. l. qui iurasse. in prin. S. ti. i. Solu. ibi loquitur in iuramento quod defert a parte parti. vnde ip̄utet sibi q̄ pupillo defulit hic in iuramento: quod inuita parte defert. Secundo op. mater potest esse tutrix: ergo potest iurare pro pupillo: vt in auē. ma. t auie. C. quando muli. tuto. offi. fun. potest. Sol. hic loq tur quādo mater nō est tutrix. t rō dicit glo: quia credimus eas in ifinitū iurare ppter amo rem filioꝝ. Ista rō reprehendif per doc. quia si esset vera idē esset qđ esset tutrix. Preterea ma forem affectionē habet quis ad seipsum: qđ ma ter ad filium: sed p̄ seipso quis admittif ad iurā dum: ergo t̄. Est ergo rō: quia istud iuramen tum defert tñ dño litis: sed mater: q̄ nō est tutrix nō haber facere in līte: ergo t̄. vt. d. l. vulgo. j. eo. **C**Tertio op. t videſ tutorem cogen dum: vt. l. i. S. qđ obseruari. C. de iur. calū. So. dicit glo. t no. triplex est iuramentū. l. affectionis: t ad hoc tutor nō cogif: vt hic. Item calūnie: t istud cogif p̄stare tutor: vt in. d. S. qđ obseruari. Item iuramentū veritatis: t tunc si tu tor pōt scire veritateꝝ eque: sicut pupillus cogetur p̄stare. ar. l. generaliter. S. i. C. de iure iurando. t. l. pperāduꝝ. S. pe. de iudi. **C**Op. t vī q̄ alie nuꝝ p̄pēdiū q̄s debeat p̄ferre suo: vt. l. tutor. l. i. S. nō est audiēdus. j. de admi. tu. So. fateor hoc qñqz: nō tñ qđ p̄ hoc quis debeat subire an ceps piuriuz: vt hic: aia enīz t̄. vt. C. de sa. san. ec. l. sancimus. **C**Op. qđ tutor volēs nō admitif: quia nō est dñs: vt. l. vulgo. j. eo. So. est q̄s dñs: vt. l. q̄ fūdū. S. si tutor. j. p̄ ep̄tore. **C**Op. hic dī qđ tutor hic p̄stat iuramentū ad vtilitatem pupilli. **C**ontra istud iuramentū est affectionis vt. j. e. l. S. iurare. t. l. in actionibus: t vidistis no. S. l. p̄xma: sed hic dicit qđ est vtilitatis qđrē male. So. fateor qđ est affectionis cōtinentis vtilitatem. nam ppter affectionē simplicem sine vtilitate nō augereſ p̄demnatio: ita intelligif hic: l̄ qñqz dareſ actio: q̄ alias nō cōpeteret: vt. j. māda. l. cuz seru: facit. j. de bo. liber. l. libert̄ q̄ sol uēdo: t ex hoc tex. sic exposito hic assumit glo. formam iuramenti qđ prestat tutor: iurabit enum p̄ quāto seruus pupillus: vel adultus nollet carere: nō pro quāto ipse tutor vellet pupilluz nō carere: sed hoc nō placet: cum enim pupillus affectionem nō habeat: vt hac. l. in prin. t. l. q̄ iurasse. S. ti. i. referēdo se ad affectionē pupilli de

ieraret. **E**rit ergo hec forma q̄ ip̄e iurabit: q̄ si ipse tutor esset eius 2ditionis cuius ē pupill⁹ et esset in loco pupilli nollet illa re carere p̄ tato hec iuramētu forma colligis ex tex. l. 2tinu⁹. j. de ver. ob. in. §. cum ita facit. j. de du. reis. l. nemo est q̄ nesciat. facit qd no. p doc. C. de sen. que p eo. l. i. in. v. q̄one principali. **C**Op. et v̄ q̄ adoleſcens equepare pupillo: vt. l. si curatore bñs. C de in. int̄. resti. mi. Sol. qdam distinguunt hic. aut adoleſcens bñbat curatore. aut nō: qd glo. nō placet. nam in iudicio adoleſcēs de necessitate debet h̄fe curatorem: vt. l. cū et minores. C. si aduer. rem iu. et l. 2tra pupill⁹. j. de re iudi. s̄bz curatorem debeat h̄fe: tñ pōt in litez iurare. nā pōt de veritate interrogari: ita habes hic: et no. i. l. iij. §. qd obſeruari. C. de iur. calū. in verbō sci- re possunt. Bar.

Deferre. Hoc iuramētu preſtaſ iudi- ce deferente nō alio: et pōt iu- dex taxare vſq; ad quā quātitatē iureſ: et ante et post: pōt et ex cā iuramētu nō seq. h. d. **C**Op. et v̄ q̄ imo poſſit deferre pars: vt. l. iij. in prin. s̄ti. i. So. aliud in iſto iuramento: aliud in illo di- cit glo. et s̄m hoc v̄ q̄ parte deferēte nō valeret iuramentū in litem: et ſatis puto v̄ recte intelligendo. nam p̄ quāto nollet quis re carere nō ē p̄tēto: nec de hoc litigat: merito ſi pars defert iſtud iuramentū ſimpliſter nil refert: ſed ſi i de- latione adiſceret volo 2demnari ad illam quā- titatē quā iuraueris tūc valeret: vt. §. ti. l. ſi q̄ ſi debitore: tene mēti iſtū tex. q̄a tale iuramētu d̄z deferri a iudice: et ſic nō ſufficeret ſi deferref a notario: niſi ſaceret iudice mandare et preſen- te: tunc. n. iudeſ v̄ facere: vt. l. falso. §. ſed ſi iſ. j. de furtis. et l. ſi pcuratori preſentis. de v̄ ob.

Jurare. Istum. §. ſummaui cum prece. deferre: vel nō deferre iuramentū in litem: l̄tñ hoc ſit: puto q̄ quis poſſit hoc petere et iudicis offiſiū ſup hoc iplorare: vt. §. ea. l. v̄. ſi tñ v̄bi tu- tores et curatores petūt ſe admitti. facit ad hoc. j. l. prima. **C**No. ſcō q̄ iudeſ pōt taxare quā- titatem iuramēti. **C**Tertio no. q̄ et poſt iu- mentū preſtitū pōt diminuere: et illud nō ſequi. **C**Op. q̄ nō poſſit taxare: vt. l. q̄ reſtituere. §. ſi rei ven. Sol. nō taxaf a lege: vt ibi: ſed a iudice ſic vt hic. **C**Op. q̄ iſinitas nō evitēt: vt. l. ſi ita. ſi. de fideiſ. So. de hoc plene dic vt no. p. **L**y. C. de ſen. que p eo. in. l. i. in prima op. et p. **D**y. in. l. qui bona. §. ſi. ſ. de dam. ifec. et ibi plenifī- me dixi. **C**Op. et v̄ q̄ poſtq̄ eſt iuratuſ debeat oino ſeq: vt. l. nam et poſtea. §. i. et l. ſi duo p̄ro- ni. §. idem iulianus. §. ti. i. So. ibi loquif in iura- mētu volūtario et iudicitali: qd pōt q̄ ſi non ſequi poſtea repertiſ. p̄bationibus: ut. §. ti. l. admo- nedī. **C**Op. et uide q̄ poſt iuramentū p̄ſtituſ non poſſit taxare: ut in auč. de iudi. §. o3 poſita. C. de iudi. auč. nouo iure: alias iſcipit poſt iuſiu- rādum. plures ſolutiones dant: ſed illa eſt vera q̄ ibi loquif de iuramētu ueritatē p̄ qd q̄ ſi iurat ſe tot expenſas feciſſe. vnde ſi iudeſ poſtea ta- ret redargueret eum de piurio: vel ſaceret ei in- iuſticiam: hic loquif de iuramētu affectiōiſ. vnde poſt tale iuramētu pōt taxare: non enim re- darguit eum de periuio: ſed de inordinata af- fectione.

Ex culpa. Cōtra eum qui eſt in culpa nō iuraf i litem. h. d. **C**Op. de. l. iij. C. e. So. ut in 2trario. Bar.

Ex. l. ſequenti.

C An ob latam culpam iureſ in litem: ibi. Ge-

nio. Et quattuor 2ſideranda ſunt in iuramēto in litem q̄ eſt affectionis. primum q̄ affectio ca- dat in re petita: ibi. Circa primū. Scōm q̄ na- turā intentate actiōiſ hoc patias q̄ eſt tribus caſibus. ſ. ſi actio eſt bone fidei: ſi eſt in rem. itez ſi eſt arbitriaria: que oia pſequere: ibi. Scōo. Et que dicat actio arbitriaria: ibi. Ego do. Tertiuz d̄z concurrit q̄ iureſ in litem. ſ. volus aduersa- riſ: ibi. Tertio. Quartū regris. ſ. habilitas pſo- ne iuratiſ: ibi. Quarto. Et q̄i debeat pſtar: ibi. **A**modo. Et an ob iuramētu defuncti iureſ i litem 2tra heredem: ibi. Scōo. Qñ aūt preſtar: poſſit iuramētu in litem q̄ eſt ueritatis: et q̄i locum habeat: ibi. De iſto. Et ſi depon o ciftā apud te ſigillatam tu nō viſ reſtruere: uel reſti- tuis diſſigillataſ iurabo in litem 2tra te: ibi. Et per hoc. Et an ab hoc iuramētu vel eius dela- tione poſſit appellař: ibi. Quero an.

i **A**ctionibus. In actio- nibus in rem arbitriarii: et bone fidei iuraf in litem ſim taxationē iudicis ob dolum tñ. In alijs autē actionibus ſtricti iuris nō iuraf in litem: niſi q̄i alia vera extimatio pbari nō pōt. h. d. cum. l. ſe. Diuine in duas. primo loquif de iuramētu in li- tem qd eſt affectionis. ſcō de iuramētu in litem qd eſt ueritatis. ſcō ibi in v̄l. plane. Item p̄ma ſubdiuidif: q̄a primo ponit in qbus actionibus iuraf. ſcō qd ſit officium iudicis in delatione iu- ramenti. tertio qd ſit eius offiſiū poſtq̄ eſt iuratuſ. quarto ob quā cām deferaſ. ſecunda ibi: ſed iu- dex. tercia ibi. itez et ſi. q̄rta ibi. ſed i his. **C**Pri- mo op. q̄ nō debeat uocari actio in re: ſed peti- tio: ut. j. de ac. et ob. l. actio in pſonam. Sol. bic loquif iproprie. **C**Sed quero qd in alijs actio- nib̄ in re: vt hypothecaria publiciana et ſi. glo. dicit tunc qd exaſinabo vobis. j. **C**Secundo q̄ro vt̄ in actione et empto iureſ in litem. glo. b. d. q̄ ſic: et dicit q̄ hec fuſi opti. Ego. et no. in ſu- ma huiuſti. C. eo. ſed certe ibi no. 2trarium qd iuris ſit. j. dicam. **C**Henio ad ſecundā et tertia particuliā: et illā examīa. vt dixi. §. l. prima. §. pe. **C**Henio ad ver. §. in his et op. q̄ ob latā culpa- dž in litem iurari: q̄a dolo 2paraf: ut. l. qd ner- ua. j. depo. et l. i. §. i. ſi mes. fal. mo. di. Solu. q̄ dā hoc ſatent. glo. tenet 2trarium: et dicit q̄ hic eſt vnuſ de caſibus in qbus lata culpa dolo nō equiparaf: et bene dicit: et ponit etiam alios ca- ſus in qbus lata culpa dolo nō equiparaf quaz vide: q̄a eſt no. plenius q̄ albi exaſinabo in. l. quod nerua. j. depo. tangit glo. in. l. ſi mora. ſo- ma. et ibi dixi: et ſi quis testam̄ liber eſſe iuſ. fue. l. i. §. i. et ibi plenifīme dixi: vide glo. et eaſ' no. et eſt ſuper vbo culpa: ibi 2paraf. n. et c. **C**Op. q̄ et ppter culpa iureſ in litem: ut. C. eo. l. ſi q̄. et l. alio. Solu. ſpāle eſt in actione tutele in qua cōtra tutorem iuraf in litem ob latam culpaž et leuem: cōtra heredem vero eius ob dolum et la- tam: vt in ll. 2trariis. In alijs actionibus ſecul- vt hic. **C**Henio ad versi. plane. et anteq̄ intrem in 2trariis glo. Primo quero cui aduerſetur hec dictio plane: dicunt qdam ad principiū. l. ubi v̄ iurari in litem in actionibus bone fidei: et in arbitriariis: hic uero logtur in ſtricti iuris ac- tionibus: quaſi dicat actiones arbitriarie nō ſunt ſtricti iuris: hoc nō placet glo. hic et iſtī. de ac. §. preterea. nā cum arbitriarie nō ponātur i. §. actionum iſti. de ac. cōſtat q̄ nō ſunt bone fidei. unde alij dicit q̄ aduersatur ad principiū. l. alio modo. Dicunt eſt in actionibus arbitriariis que ſunt ſtricti iuris et in actionibus bone fidei

a **C** Et eam
no. ADDE
Bal. bic ſa-
ly. i. l. i. C. d.
po. p Bal.
in. l. iij. C. de
proba. et l. i.
.ii. C. de no-
ra. p Ant. d.
bu. et Imo-
in. c. iij. de
teſti. limita-
tamē vt per
Bar. cōſilio
mibi. cl. inci-
piēte. Lu3
predicta ex-
aminareſ q̄
vide ad ma-
teriam et. l.
precedentis.

De iure iurando.

turari in lites; hic loqui de actionibus stricti iuriis: quod non sunt arbitrarie: et ista est via lec. **C** Iustus expeditis op. et videat quod alias quod in istis casibus in actionibus stricti iuriis iuret in item: ut. si. ne quis eum qui in ius vo. l. pe. §. i. Sol. dicit glo. fateor quod regula est quod in actionibus stricti iuriis non iuratur in item: fallit in tribus casibus qui hic ponuntur in glo. fallit et in casu huius non plane: sicut quosdam: sed alioz. et glo. hoc non tenent: dicunt enim quod hic non loquitur de iuramento in lites quod est affectionis: sed de iuramento veritatis. simile in l. cum furti. j. e. t. C. unde vi. l. si quod: et ista opinio est vera: ut. j. ostendam. **C** Pro declaratione ergo huius materie debemus videre. primo de iuramento in item quod est affectionis: quod et qui bus casibus locum habet. sed de iuramento in lites quod est veritatis: de quo loquitur iste non plane. **C** Circa primum quattuor principaliter sunt attēdenda. primo natura rei petite quod in ea cadat affectio. alias hoc iuramentum non posset deferri: ut. l. nummis. s. eo. et ideo siquidem petat spes potest habere locum hoc iuramentū si alia convenienter que dicaz. j. ita loquuntur quasi oēs. l. que loquuntur de iuramento in item. Idem puto si petat factū: per hoc tex. cum glo. no. s. f. reg. l. iii. §. sed et si qd. Si vero petat qualitas: tunc siquidem qualitas ab ipso initio fuit in obligatione non habet locum iuramento in item: ut dicitur. nūmis. Si vero illa obligatio ad qualitatatem successit in locū obligationis certe speciei potest habere locum iuramenti in lites: si circa illam primā obligationē dolus est directo commissus: ut. l. pe. §. i. s. neque enim in ius vo. sed si circa illud non esset dolus directo commissus: tunc securus: ut. no. p. glo. i. in. d. l. nūmis. **C** Secundum considerandum est quod natura intentione actionis hoc patiat quod est in tribus casib: si est actio bone fidei si est actio in rem. Item si est actio arbitraria: ut hic in prin. et isti. de ac. §. preterea. Examinemus mō ista singulariter. primo dixi quod locū in actionibus bone fidei: hoc intellige in directis. securus in contraria: ut. l. ei apud quem. j. depo. et ibi rō appareat. Item hoc habet locum idubitater quod per actionē bone fidei penitus restituas illud quod a me ad te puenit: ut. l. iii. §. in hac. j. cōmo. et l. i. §. in depositi. j. depo. et l. si cui. §. i. j. loca. Idem si peto mihi restitutus tangit pertinens ad me: ut in petitione hereditatis: ut. l. sed et si lege. §. hec verba: de peti. her. et l. si possessor. §. f. eo. ni. sed si peto aliquaz rem tantum mibi debitā: ut actione ex empto: tunc est dubium. nam quodam dicunt quod in illa actione non iuratur in item: sed liberaf quis permanet verū interesse: ut. l. i. in prin. j. de ac. emp. et ista opinio. et alioz. in summa. **C** Tercio tenet partem cuius op. videat glo. hic liberere: veritas est quod distinguemus: aut quod habet facultatem rei tradēde: ita quod ad id poterat perficere cogi: et tunc possit iurari in lites: quod committit dolus in non tradēdo: et natura actionis hoc patit: quod bone fidei: ita loquitur op. glo. hic posita. Si vero non habet facultatem rei tradēde: tunc libetur prestādo verū interesse: nec dicitur dolus committere: ita loqui op. alioz. secundum habet locum in actione in rem: et ad exhibēdūz: ut dicit hic tex. **C** Quarto tertius habet locum in hypothecaria: et in alijs in rebus: que non dans rōne plenū dñij. Rū. sic in omnibus: ut. j. de pigno. l. si fundus. §. in vēditōe: et isti. de ac. §. preterea: et istas. l. allegat glo. in. l. hāz. in f. s. si ser. vē. et l. cum q. §. in publiciana. s. de publi. **C** Tertio habet locum in arbitrariis: et hic est advertendum. nam arbitraria actio dicitur multa in quibus vertit iudicis arbitriū: ut in

st. de ac. §. preterea: hic autem hoc solū est advertendum in quibus vertit arbitriū iudicis: ut deferat istud iuramentum in item quod est affectionis. Et quod dicunt quod tex. in. d. §. preterea ponit exemplū in actione de dolo quod me. cau. et si quod sunt similes. **C** Ego do vñā regulam: quod omnis actione in quod res non restituitur ad mandatum iudicis: seu sum pceptum iudicis de arbitria: ut iudex habeat præterem deferēdi iuramentum in item: et sum id cōdēnandi: siue sit actione stricti iuriis personalis: siue in rem: siue que cūq; hic est tex. in. l. q. restituere. in f. s. de rei vē. Et p tanto possumus dicere quod tex. in. l. tenet. §. i. j. si quod in frau. patro. et l. si cum dos. §. i. j. re. amo. et l. hoc edicto. j. de publi. loquuntur de actionibus arbitrariis: et omnes illas possumus appellare arbitrarias si ponimus iudicē primo pceptisse rem restituere: et postea p. contumaciam partis deuenire ad iuramento in item. nam arbitria dicitur ppter iudicis arbitrium quod habet circa actionem ppter aliquod extrinsecus accidentē ppter naturā actionis: ut. ppter adiectionē loci: ut. videbitis. j. de eo quod certus. lo. vel. ppter alias qualitates: ut. d. §. preterea: sed hic illud quod accidit quod iducit iudicis arbitriū est: quod eius pcepto non pareret: ut. d. l. q. restituere. in f. et ideo est actio de dolo non est arbitraria: si ponemus reū non restituere rem absq; contemptū iudicis: ut. l. arbitrio. in prin. et §. i. s. de dolo: et sum hoc casus quod ponuntur hic in glo. in quibus dicitur quod fallit hec regula quod iuratur in lites: l. non sunt actiones arbitrarie: non dicitur verū: quod immo in casibus illaz. l. sunt actiones arbitrarie sum regulam pdcām. et hoc est verū in secundo casu. s. i. l. tenet. §. in actione si quod in frau. pa. et in l. si cum dos. §. i. j. re. amo. In primo vero casu quod ponit in glo. recte dicere possumus quod fallit. s. in. l. pe. §. i. s. neque enim in ius vo. nam ibi quod non contempnit pceptum iudicis sibi scī de restituēda: et tunc in illa actione iuratur in item. Est autem spālitatis. s. temptata auctoritas iudicis ppter rigorem iudicis seruādū: ut. glo. dicit. In tertio vero casu in quo quodam dicebat regulā fallere. glo. reprehendit et bene: ut. j. dicitur. **C** Tertio debet concurrere: ut deueniat ad iuramento in item quod est affectionis. s. ut dolus aduersarij itercedat: ut. s. l. i. j. et s. l. p. prima in f. et in bac. l. ver. sed in his. Fallit in actione tutele in qua iuratur ppter culpā ut. s. dicit. **C** Sed hic est advertendum: quod et in quo debeat esse commissus dolus ad hoc: ut puenias ad hoc iuramento. Rū. aut loquuntur in actionibus stricti iuriis arbitrariis tunc et tunc aut dolus fuit commissus tunc ab initio quod tracte obligationis: et ex post facto non parēdo iudicii circa rei restorationē: et non est dubium quod potest iurari in item. Aut committit dolus in non parēdo iudicii: vel faciendo quo minus pareri possit et idē: quod iuratur in item: ut. l. qui restituere. in f. s. de rei vē. et isti. de ac. §. preterea. Aut dolus fuit commissus ab initio: non tunc committit in non parēdo iudicii: vel faciendo: et tunc non potest iurari in item: siue res extat forte vendita sine dolo malo: siue est pempta: ut. l. arbitrio. in prin. et §. i. et quod ibi non. s. de dolo. Rū est: quod illud ppter quod datur iudicii arbitriū in istis actionibus est: quod dolose eius sine non pareret: sed hic cessat iste dolus: ergo cessavit officium iudicis: seu arbitriū: ut. d. l. arbitrio. Si vero loquuntur in actione bone fidei: tunc si ponimus ab initio dolus esse commissum: et est in non parēdo iudicii circa restitū: seu est in faciendo quo minus pareri possit quod p. eodē accipe in tota ista materia: tunc sine dubio potest iurari in item. l. si cui. §. i. j. locati. et l. sed et si lege. §. hec

b **C** Regula
la. ALDE
Io. an. in ad
di. ad spec. i
ti. de iure iuri
ran. §. i. i. ad
di. magna i
§. i. et sciē
dum. Jo. fa
bi. insti. de
ac. in. §. pte
rea quādāz
et Amo. in. l.
ne lenius. §.
fundum de
re. lu.

C Opl. 43.
ADDE quod
Alex. dicit
banc videri
magis cōeū
op. sūm quā
debet intel
ligi glo. f. i
l. et si tradi
tio. C. de ac.
emp.

Verba de peti her. *t. l. i. §. in depositi. j. depo. l. iii. §. in hac. j. cōmoda. sed si ponamus dolum solū esse cōmissum ab initio: vt in male fidei possessor hereditatis: sed dolum cessare in nō parendo iudici: quia forte res est mortua: tunc non iuraf in litem: vt. l. si possessor. §. f. s. de pet. he. et in his oībus est idem in actionibus stricti iuris qd in actione bone fidei: vi videtis quātum ad hoc. sed si poneremus dolū cessare in nō parendo iudici: forte quia res est vēdita: t extat: tūc in istis actionibus bone fidei iuraref in litez; ut. d. l. si possessor. §. f. et in hoc differunt ab arbitrijs qd sunt stricti iuris: quia in hoc casu nō iura ref: ut dixi. Rō quia in actionib⁹ bone fidei datur iudici arbitrium in eo qd equū est ex natura actionis: vt in. §. bone fidei. insti. de acti. et. §. actionum. sed si res extat: equum est qd reus q ab initio fuit in dolo cuius facto actor p̄dit rez suā punias fm extimatiōem actoris: ista autē eqtas cessarē pempta: quia etiam perijset penes actorem: et ideo tūc nō deuenit ad iuramētum in litem. **Quarto** et vltimo requiriſ qd cōcurrat habilitas p̄sone iurantif. §. qd sit dñs litis: vel qd si dñs: et qd sit pubes: vt. j. eo. l. vulgo. et. s. eo. l. vi deamus. in prin. et. §. i. et bis quattuor cōcurrentibus pōt index deferre iuramētum in litez premissa taxatione vel nō: vt hic et. s. l. proxima. §. deferre. **C** Adodo qro circa istud iuramētum qd beat deferr. Rñ. dicit Guili. post litis cōte. sicut cetere p̄bationes sūt post litis cōte. Tu dic clarius: in actionibus arbitrarijs: et in rem p̄statur semp post sñiam: quia tūc arbitrarie sunt qd cōtempsit pars parere iudici: vt. d. l. que restituere in f. t. l. arbitrio. in prin. et. §. i. de dolo: et ideo dicunt glo. in arbitrarijs duas ferri sñias vt. l. si cum exceptione. §. hec autē actio. s. quod me. cau. In actionibus vero bone fidei fateor qd prestas post litis cōte. quia ante oīa debet p̄cedere qd p̄betur dolus nō restituētis: vt hac. l. et. s. eo. l. i. sed illa p̄atio fit post litez cōte. ergo et iuramētum hoc prestabis ante sñiam: quia in actionib⁹ bone fidei vna sñia tñ debet ferri: vt no. in. l. i. in prin. de ac. emp. j. Secūdo quero vtrum ob dolum defuncti iuref in litez cōtra heredem? Rñ. sigdem reus deceſſit ante litem cōte. nō iuraf qtra heredem: vt. C. eo. l. i. j. et. s. i. et qd si per totū. si vero deceſſit post li. et. tūc aut loqur in actionibus bone fidei: aut in actionib⁹ stricti iuris. si in bone fidei: tūc sigdem ille dolus vel illa culpa in casu quo iuraf ppter culpas fuit om̄issus ante litis pte. iurabif qtra heredem: vt. l. pe. C. eo. vtputa si reus boīem debitum an litis pte. occidit: ad qd facit. l. arbitrio. §. i. cum glo. ibi posita. Si vero ponas dolum esse commissum post litis pte. tunc ex eo nō iuraref in litem cōtra heredem. ar. l. eius q delatorem. j. de iur. h. si vero loqmur in actionibus stricti iuris arbitrarijs: tūc reo defuncto ante sñiam nō videf qd possit iurari ex eius dolo qtra heredem. Rō. quia nō est om̄issus dolus qui dat iudici arbitrium in deferedo istud iuramētum cum cōmittaf solum in nō parendo iudici: vel faciēdo quo minus pareri possit: vt dictuſ est. **C** Uenio ad scđm iuramētum in litez qd est veritatis et nō affectionis: et in hoc examinabif itellectus isti versi. plane: dicebat enim Guar. qd hic loqmur de iuramētō affectionis: et ideo est spāle in hoīe mortuo: secus esset in alijs speciebus. Alijs signat rōneſ quā dic vt in glo. f. qd homo mortuus nō est ad aliquem vsum. secus in alijs spēbus. Ista lec. est falsa. primo in eo qd dicit qd est speciale in*

hoīe mortuo male dicit: quia tex. in f. loquif generaliter de re que nō extat: t rei appellatio generalis est: vt. l. i. in f. s. si cer. pe. Item qd si ponemus bouem esse ḡbustum: ita esset ad nullum vsum sicuti homo mortuus. Itēz dicit glo. male in eo qd intelligit qd hic loquaſ de iuramento affectionis. nam specie debita pempta ante sñiam absqz dolo adhibito in pemptione cessat arbitrium iudicis: vt. d. l. arbitrio. §. i. sed hic est huiusmodi: ergo et. Teneamus ergo lec. Azo. qd hic loquaſ de iuramētō in litem qd est veritatis: et eodem mō intelligunt. l. cum furti. j. e. qd an sit verum ibi dicam: et eodem mō intelligunt. l. si qd. C. vnde vi. qd est verum: vt ibi patet. et extra qd me. cau. c. f. De isto ergo iuramētō i li tez qd est veritatis videamus qd prestari possit: et qd locum habeat: et glo. in. l. nūmis. in f. vlti. glo. tener idincte qd habet locuz p̄tra oēs do losos. Idem videſ no. in. l. i. C. de sen. que p̄ eo qd iterest. in f. qd. et videtur tex. in. l. semp. §. hoc iterdicto qd vi aut clam: hic vero glo. dicit melius et clarius: qd ad hoc vt istud iuramētum possit deferrī duo requirunt. f. dolus rei et diffūcultas p̄bationis. In eo qd dicit dolus rei nō cu ro utrum sit cōmissus a principio obligationis p̄tracte vel ex post facto: quia fuit in mora restituēdi: ut. d. l. nūmis. in f. s. eo. et hoc in eo qd dicit post moram. Itēz nō regritur dolus in parēdo iudici sicut. s. dixi in alio iuramētō: vt hic p̄z et. d. l. si quādo. C. unde vi. et extra qd me. cau. c. f. et. d. l. nūmis. in f. Quod autē dicit difficultas p̄bationis verum dicit: quia p̄batur in hoc tex. et in. l. sequē. et. l. si quādo. C. unde vi: itelligo autē difficultatez p̄bationis vbiqz res que pertinēt nō possunt ad oculuz demōstrari: quia nō extat: vt hic in f. vel ga nō apparēt qd est idem: vt. l. cum res. §. pe. ff. de lega. i. et. d. l. nūmis. in f. et. d. l. si qd: qd ē mēti tenēduſ. Ex hoc dicit Inno. qd si ego deposui apud te fardelluz vel ciſta: vel capsaz signatam et sigillatā: et tu nō restituīs: vel restituīs nō signatam vel sigillatā: et sic arguis dolus tuus i nō restituēdo: vel desigillādo qd stabitur iuramētō actoris cōtra te de reb⁹ que dicebas intus esse: ita notat ipse in. d. c. f. ex tra quod me. cau. **C** Quero an quādo tale iuramētō defertur iudep possit taxare: sicut dixi. s. de iuramētō affectionis: Rñ. qd taxare pōt tanq̄ iuretur: ut. d. c. f. extra quod me. ca. et dicta. l. si quod. postq̄ uero iuratum est taxare non pōt: quia redargueret periuriuz partis: ut in auē. de iudi. §. oportet: posita. C. de iudi. auē. nouo iure: dixi. s. in. l. prima. §. iurare. **C** Quero an ob dolum defuncti deferaſ istud iuramētum qtra heredem: Rñ. ut dixi. s. Aut dolus ppter quē deuenit ad istud iuramētum fuit om̄issus: ante litis cōte. aut nō. **C** Quero an ab isto iuramēto: vel eius delatione possit appellari: Rñ. ista qd pendet ex eo qd habuisti no. in. l. sed et si possessor. §. i. s. ti. i. et in. l. nam et postea. §. f. eo. ti. si enim dicimus qd ex iuramētō necessario oritur actio: statim sequit qd possit appellari: quia non est tutum aduersario expectare sentētiaz. **C** Quid enī ſi nunq̄ feratur et ageretur ex illo iuramētō: vel peteretur executio: certe nō effet cōſultum parti: ergo possit appellare: ut. l. ante ſine tempus: quo. appel. nō reci. facit. l. ait p̄tor. §. permittitur. s. de mino. sed si dicamus nō oriri actionem: ut ego tenui uobis: tunc nō possit appellari ppter rōnem cōem iuris nostri ut. l. pe. C. quo. appel. non reci. et. l. i. C. de epis. audi. et uidetur casus in. l. generaliter. §. sin autē

b C Sigilla taž. ADDE et post alter. qd. De. de anch. cōfilio cclxxvij. in cipiente. Ex facti narratiōe dicit qd stabitur iuramētō cōſiderata qua litate p̄sone deponentis et cōditione depositari et hoc dicit de terminando qd de duob⁹ coheredib⁹ quoruū vnuſ subtraxerat claves et ap̄ peruerat feri neuſ defuncti: alter autē aſſerbat ibi esse magnaz quātitatem argenti. ille uero qd apperuit dicebat nibil inueniſ fe. De. de anch. dicit ibi qd hec. qd similiſ est p̄ dicte d qua m. d. c. f.

De iure iurando.

illay. C. de iure iurā. I^z sit ar. cōtra. s. de mino. l.
intra vtile: dic vt ibi: ad qō facit qō no. per In-
no. in. c. fi. extra quod me. cau. Sumus expedi-
ti de hac difficulti materia que a nemine tractas:
z nunq̄ itellexi nisi modo. Bar.

Lias. Intellectus huius. l. patet
a ex predictis: qa si nō p̄ces-
sisset mora: vel precessisset z res extaret:
ita q̄ nō esset difficultis pbatio nō deueniref ad
hoc iuramētum. C Ultimo no. ex bac. l. q̄ I^z ac-
tio ex testanēto habeat istar actiōis bone fidei:
vt. l. in mino. C. in qui. cau. in inte. resti. nō est
ne. nō tamē hoc est vez semper: vt hic videt: dū
dicit nō enim iudez tē. z actionis stricti iuris na-
turam sequis quātum ad iuramētum in litez nō
bone fidei. Bar.

Algo. Dns litis debet in līte iu-
vare nō aliis. b. d. hoc itel-
lige: vt vidisti in. l. videamus. in prin. s.
eo. Item I^z hic dicat q̄ ille qui cōtestatus est lī-
tem suo noī ebeat iurare: nō aliis. tam̄ puto
q̄ si qs litigauerit per pcuratorez tutorē vel cu-
ratorē: I^z ipse nō sit litem cōtestatus: sed aliis
suo noīe admittet ad iurāduz: vt. d. l. videam.
s. adoleſcens: solum bic itendit excludere pcu-
ratorē z cōiunctam psonaz: z si qui nō admit-
tuntur ad iurādum in litem. Bar.

Tutor. In actione tutele: qa
s. est bone fidei iuraf in
litem. b. d. Bar.

Ex. l. sequenti.

C Si capitulatum fuit q̄ res valeat centū: z te-
stes deposuerūt: z post publicationē fiat articu-
lus q̄ res valet cētum q̄nquaginta testes pote-
runt adhuc examinari: ibi. Et per hoc dico. An
aut si testis dicat possedit. x. annis z plus: illud
plus aliquid operet: ibi. Per hāc.

Am furti. Qui iurat rem va-
lere cētum que va-
let plus nō est piurus: I^z nō dicat z plus
b. d. C Quero de quo iuramēto hic loquaf: di-
cunt qdam de iuramēto in litem q̄ est affectio-
nis: I^z hic agaf actiōis stricti iuris: vt furti vel cō-
ditione furtiu: z itelligit in hoīe subtracto: te-
nēdo op̄i. Guar. in. l. in actionibus. s. plane. s.
eo. Et q̄ hic sit speciale in hoīe reprobaui vo-
bis ibi. Ideo alij dicūt q̄ hic loquaf de iuramē-
to in litem q̄ est veritatis. Tu dic q̄ aut intelligis
q̄ hic agaf actione furti: z tūc cum ab ipso
initio petaf quātitas. s. duplum vel quadruplū
nō pōt deferri iuramētū in litem q̄ est affectio-
nis: vt. l. nūmis. s. eo. Itēz quia nō precipif par-
ti: vt restituat rem: z ideo nō pōt esse illa contu-
macia que iducit arbitrium iudicis ad deferen-
dum tale iuramētū affectionis: sed ppter do-
lum aduersarij z ppter difficultatē probatiōis:
si res subtracta nō appetat deferri iuramētū ve-
ritatis: vt. l. nūmis. in. s. z. l. in actionibus. s. pla-
ne. s. eo. z. l. si quādo. C. vnde vi. cum si. Sed si
itelligit q̄ hic agaf cōditione furtiu: tūc si po-
neres reum cōdēnatū ad rem restituēdam: z
cōtēneret: tunc iuraref in litem q̄ est affectio-
nis: vt. l. qui restituere. in. s. de rei ven. sed si pone-
res spēm subtractam pemptā ante finiam absq̄
dolo: tunc cessaret iuramētū affectionis: vt. d.
.l. arbitrio. s. i. z haberet locum iuramētū ve-
ritatis: vt hic: quia dolus arguiſ z est difficultas
probatiōis: vt. l. in actionib. in. s. eo. C Quero
qd si in iuramēto adijsif pluris ve. an vitiat
videt q̄ sic: quia hec. l. verat: ergo tē. vt. l. non
dubium. C. de legi. Cōtrarium est vez: illud. n.

quod hic d̄ est: vt ostendaſ iurātem nō esse per
iurum: quasi dicat si nō adijsif plurisue: vide-
baſ prima facie piurus: quia iurauit de minori
q̄ effet q̄ tollit iuris cōsultus: qm̄ q̄ pluris ē tē.
¶ Et p̄ hoc dico q̄ si testes fuerūt semel exami-
nati sup articulo cōtinentē q̄ res valer centuz:
z postea post publicationem fieret articulus q̄
res valet cētum z q̄nquaginta q̄ testis possit ad
huc examinari: non enim articuli sunt cōtrarij:
imō oīno diversi: quia pōt esse vñz z aliud. Be-
tretiste habēt hūc casum extra de testi. c. de testi-
bus: z ibi glo. z. c. cum cām que iter iconum
eo. ti. ¶ Per hāc. l. pōt determinari q̄ de teste
q̄ dixit vidi eum possidere. x. annis z plus: quaž
tagit glo. in. l. ab hostibus. s. sed q̄ simpliciter
s. ex qui. cau. ma. z p. Guil. in. l. z si post tres. s.
si quis cau. q̄ talis adiectio nil operat: quia q̄n
aliquis interrogatur: vt aliquid reddat certū: ista ad-
iectio z plus tanq̄ icerta nil operat: vt hic. In
aliis vero dispositionibus posset aliquid operari
vt. d. l. z si post tres: z de ver. s. l. hec adiectio: z
.l. cum filius. s. cum pater. s. de lega. ij. Bar.

A instrumentis. Con-
tra nō exhibentez instrumēta iuraf in līte. b. d.
Ex. l. sequenti.

C Stāte statuto q̄ p furto z robaria iponatur
pena sīm extimatōe rei furto subtracte nō po-
terit. pbari extimatio p iuramentū: ibi. Bone.

E periurio. Iuramētū in
litem nō retrā-
ctaf: nisi ex cā. b. d. C Hic q̄ ex ne-
cessitate qs iurat līte. q̄o utp̄ hoc sit vez. glo.
dicit q̄ sic: nō enīz pōt tale iuramētū referri:
habet ergo necessitatē: vel iurare vel a līte disce-
dere. Ego dico q̄ qs nō habet necesse iurare vel
a līte discedere: posset enim aliquis dicere: volo p
bare p testes hoc pbatur in. l. semp. s. hoc inter-
dicto: q̄d vi aut clam: cum glo. in verbo iudicis
cum enim hoc iuramētū sit iductū in fauorē
eius cui defertur pōt illi renunciare. secus in iu-
ramētū iudiciale. in eo enīz habet necesse iurare
vel referre: nisi recusat ex cā: vt. l. manifeſte. s. ti.
.i. vertif enim in illo etiā fauor deferētis qui li-
gare nō vult. Nec obstat tex. qui hic dicit de ne-
cessitate: quia debet itelligi q̄ hoc iuramētū ē
introductionē ex necessitate: hoc est ppter necessi-
tatem z difficultatem pbationis: vt in. l. in actio-
nibus. in. s. eo. C El dic q̄ q̄nq̄ quis cogit in
rare: vt tutor vel curator: nō dico de iuramento
in lītez q̄ est affectionis: sed de eo q̄ est uerita-
tis: ut no. in. l. videamus. in. prin. in. glo. secūda
sup uer. admittēdam. C Quero d̄ hic nō faci-
le. quero ex qua cā pōt retractari hoc iuramētū
dic ut in glo. C Ultimo quero uidisti. s. in. l. in
actionibus: q̄ quādo arguiſ dolus rei: z est dif-
ficultas pbationis iuratur de ueritate in litem:
¶ Bone statutū hui⁹ ciuitatis iponit penaz de
furto z robaria sīm extimationem rei subtracte:
nūquid cum de furto: z de robaria criminaliter
agit sufficit tale iuramētū ad probādum ex-
timationem: quod videt per. l. cum furti. Con-
trarium est uez: quia in criminalibus requirun-
tur probationes luce meridiana clariores: z ista
iuramenta que deserūt in locum: seu defectū
pbationis nō habent locum in criminalibus⁹
ut habuistis no. in. l. iij. in. prin. s. ti. i. z de q̄stio.
.l. maritus: fateor tamē q̄ tale iuramētū quod
facit plenam probationem in ciuilibus faceret
indictum forte sufficiens ad torturaz in criminib.
ibus. b. d.

a C In crimi-
nalib. AD.
DE q̄ deci-
dit Jo. an. i.
.c. i. de foro
cōpē. in. vj.
in nouella z
Bald. in. l.
.i. C. de re-
credi. z in.
prescriptiō.
.C. si contra
ius vel vti-
pu. vbi di-
cunt q̄ si sta-
tuto caueſ
q̄ de iniuria
illata certo
generi pso-
nax. stet iu-
rimento of-
fensi. tale sta-
tutus q̄a est
z ius cōe. l.
obibus. C. de
testa. hēbit
locum soluz
quo ad ne-
gocium p̄a-
cipale: nos
quo ad fun-
dandum in
tentione iu-
dicio coram
quo accusat
soſētis tāq̄
sortiatur ibi
soz rōne cō-
missi delicti
vnde cuz. l.
si q̄ loquaf
q̄i ciuitate
intentaf iu-
diciū nō d̄
extēdi ad alii
um casuz cū
illa disposi-
tio fit exor-
bitō Ang.
tū z Ro. co-
tra Bar. te-
nent. vt re-
fert Alex. cu
ius predicā
sunt 'verba.'